

kun var kommet indenfor min Dør, og at jeg straks efter at være kommen hjem fra min Jyllandsrejse fik det fejlet ud. Saa hvis Ministeren tænker paa at oprette nye Ridderordener og sende mig en, kan jeg forudsige, at den vil faa samme Skæbne som det første Forsøg, der blev gjort.

Vi Socialdemokrater have foreslaaet indsat den oprindelige Sum af 90,000 Kr. til Præmier og Rejseunderstøttelser til Husmænd. Derom sagde Ordføreren, at det var underligt, at vi stillede et saadant Forslag, thi i Finanslovkommissionen var der Enighed om, at denne Bevilling skulde nedsættes. Jeg ved ikke af, at der nogen Sinde i Finanslovkommissionen har været foretaget en Afstemning om denne Bevilling. Jeg har ikke ved en, men ved mange Lejligheder under Finanslovkommissionens Arbejde sagt, at jeg forbeholdt mig min Stilling, til jeg saa, hvorledes Kommissionsbetænkningen kom til at se ud. Jeg har i Betænkningen taget et Forbehold for en hel Række Bevillinger paa Finansloven, hvortil den her omhandlede hører. Vi have stillet Forslag om at forhøje Summen med 15,000 Kr. og have foreslaaet en Anmærkning, hvis første Del er almindelig bekendt, fordi den tidligere har staaet paa Finansloven, og som gaar ud paa, at Beløbets Administration skal overlades til Husmandsorganisationerne. Den Anmærkning fik kun Lov til at staa et Aar, et eneste Aar. Det første, den højtærede Landbrugsminister gjorde, da han traadte til, var at fjerne den. Der er jo adskillige andre Anmærkninger paa Landbrugsministeriets Budget og rundt om paa Finansloven, der staa fra Aar til Aar, og det er fornuftigt og godt, at de staa der, thi derigennem er det netop udtalt, hvad Bevillingsmyndighederne have ment med Bevillingerne, hvorledes og hvortil de skulle anvendes. Men jeg forstaar saa godt, at Landbrugsministeren vil have denne forhadte Anmærkning ud. Den er kommen ind efter mange Aars politisk Kamp, og Ministeren og hans Parti have modsat sig den, saa længe de paa nogen Maade kunde. Saa kom de Radikale til Magten, og den daværende Landbrugsminister foreslog saa at indsætte Anmærkningen, og saa maatte de Herrer bide i det sure Æble og finde sig i, at den blev indsat. Men saa snart den højtærede Landbrugsminister var kommen til Magten igen, fjernede han den. Nu er denne Anmærkning yderligere bleven suppleret i Aar vedrørende de Penge, som skulle anvendes til Rejser, saaledes, at det over-

lades til Husmandsorganisationerne selv at bestemme, hvilken Del der kan anvendes til Præmier og hvilken Del til Rejser. Nu hører jeg, at den højtærede Landbrugsminister har faaet et andet Syn paa Bevillingen til disse Rejser, end han havde, da vi forhandlede denne Sag i Finansudvalget. Jeg har netop noteret, hvad det var, den højtærede Landbrugsminister sagde til os, det var følgende Ord: „Rejserne blive mere og mere Selskabsrejser og Udflygtsrejser.“ Derfor var han imod dem. Det er min Overbevisning, at disse Rejser ikke kunne betegnes som Selskabsrejser og Udflygtsrejser, men at det er nyttige Rejser, som Husmændene lære noget af; det er sikkert, at disse Rejser høre til nogle af de bedste og kæreste Minder, som mangan en Husmand og Husmandskone have. Husmændene have lært overmaade meget paa disse Rejser, og det har bidraget til at højne deres Bedrift hjemme, at de ere komne ud og se, hvordan Husmandsbruget staaar andetsteds. Naar den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) nu siger, at det er ham, der er fremkommen med denne Tanke om, at Husmændene skulde have Lov til at raade over, hvad de ville anvende til Rejser, og hvad de ville anvende til Præmiering, maa den ærede Ordfører gerne have Æren for den Sag. Men stem saa ogsaa for Anmærkningen, saa den bliver sat ind, saa at det bliver overladt til Husmændenes frie Afgørelse. Jeg tror, at man meget godt kan overlade det til Husmændene selv at afgøre, hvor stor en Del de ville anvende til det ene eller til det andet; jeg tror, at Husmændene slet ikke behøve den højtærede Landbrugsminister til Formynder for at sige, hvor meget eller hvor lidt de maa anvende til det ene eller andet.

Den højtærede Landbrugsminister talte i Gaar om, at jeg var ved at lave Husmandsfest, og disse Husmandsfester havde han saa meget imod. Den højtærede Minister har jo ogsaa været ude til Husmandsfester, jeg har talt med Folk, der have været til Stede ved adskillige Husmandsmøder, hvor den højtærede Landbrugsminister har talt sidste Sommer. Og hvad der har slaaet Tilhørerne ved disse Fester, er den isnende Kulde, hvormed den højtærede Landbrugsminister er bleven modtaget alle Vegne. Det er jo ikke alle Ministre, der ere blevne modtagne saa koldt; der er ogsaa nogle, der have faaet en varm Modtagelse, den højtærede Indenrigsminister var for nylig i Aarhus hos de jydsk Husmænd, og det var en varm